וסמיך מת נולד ויבם כו' · כדפי' לעיל מדקתני רבי חייא בכולן אני קורא בהן ואפילו בחתם-לחתן שלא היה בעולם לעולם תנא דמתני' הני פלוגתא דהא רבי חייא קאי **רבי ליה הני כללי** · דכל חייא הלכך לא מוקמי מתני' בפלוגתא חלת בעולם ובסוף ייבם לדברי הכל : **למו מעוסה מכיו כמדא מעכחת נה** · להכי לית ליה נקוט לה במתני' שלי תחם קורא בה להסורה זה מוסרת זה ותחותה כשהיא יבמתה מתייבמת" פיהו ב' לחיות עופלות להחייבם ותהא זו אסורה זה משום למו וכן זו על זה ומותרת לשני חלת חדא מעכחת לה או אסורה זה מוסרת זה או לחותה כשהיא יבמתה : **אי יעקב שמי לחיות נגם** · וילדה לו החתם לוי והחתם יהודה ונשא לחוכן לעוסה הכיו למו' של לוי' ומעמן נשא לעוסה הכיו למו' של יהודה: **לחותה כשהיא יבמתה** · עופלת לייבום לפני לוי ויהודה כניה מעכחת לה : **האסורה זה מוסרת זה נה מעכחת נה** · לפי שעתידין לסורות על שניהם למו של לוי' לסורה לו מעוס למו וחחותה מעוס לחחות החס"וכן ליהודה ושתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום : **ואי שמי נכריות נגם** · וילדו לו ב' בניס ונשלום ב' בניס מעכה לחרת ונפלו לפני בניהם להסורה זה מוסרת זה מעכחת לה לכל לחו לחיות ניהו ועיקר מילתיה דרבי חייא מעוס ייבום שתי לחיות נקט : **ה"ג רב הסי אמר לעולם לית ליה לר' הני כללי ובפלוגתא קא מיירי** · כלומר לא ידעינן להה דלא תני למו לעוסה לבין מעוס לבין מעוס לחה דלא מעכחת [כה] הני כללי,דלרבי ל"ע הני כללי,ולא תימא להכי סבקיה לחה מיירי בפלוגתא ,דבפלוגתא ודאי קמיירי,ומאי לית לן מות"ק[דקאמר ליה ה"ק ליה כו' : **דאסר בלעוסה מכיו** · ולא מעכחת לה בקיום לם לפני כנה ולייבום מלחיו (ומחליו : **דאי עבר ונסיב** · לת למוסה לבין ונפלה לייבום לפני כנה וליחני : **כלא דאי נמי מעכחת**·שלא עבר זה המת בניסויה: **אגם כלתו** · ועבר על דת : ואע"פ דמהדר ליה רבי ללוי כמדומה אני שתין לו מוח בקדקדו : **בדקה לוי כמתני'** · הגיהה והוסיפה למו מעוסה הבין בפשטה : **היפה למו נשואת אביו ונעמה נאחיו מאביו ומה** · לת תפסי קטנין בה שהרי חמת חב בכרתי ואחריכן לקמן לין קטנין מופסין בחייבי כריתות דברי הכל הלכך כשמת רשע זה לת נפלה זו לייבום לפני כנה דלאו חמת לת הוה ואינה פוטרת לרחה : **היתה** וצ"ע שמעון וקדשה סתם ומה כו' לו בעניו שתמר ר' יוחנן כף' המומר (קדושין דף ס.) דלפילו הן ק' מופסין ומעכחת בהן נמי לרת לרה ומיהו בפ"ג (נקמן נא: ושם ד"ה מדרבנן) ובפ"ב (נקמן יח. ושם) משמע דחמת שני מתיס גזירה לרבנן ושם תפרש ובירושלמי בריש המגרש פריך לה מחיב ר' חגיגת בשם רבי שמעון ליחני ט"ו נשים כר"ש ומשני תמן המומר לחסרה עליו (נ) הכא הוא לחסרה עליו ופי' רבינו יונתן תמן התורה לחסרה עליו ומשמעותה המת אין לה היתר להתייבם בשימות מפני שאין חיסור שבה בשום לדם חלת כתורה שחסרה עליו אבל חמת אים החיסור חלו במגרש שחם ירלה יתירה ליבם קודם שימות אחיו שמשחה ולכאי לת תני להו חלת דמו להו לפי שבידר המגרש להתירה" : **דרכתני** שם ערירות חמורות מלמו כו' · ותימה דמלי ס"ד דהכתו לעיל דייקי מסיפה וממ"נ כיון דתני לה גבי שם עריות לת לפשר למיתניה בריפא ויל דקתני ליה לגלי דה"ל למיתני בריפא ט"ו ובסיפא לת הוה ליה למיתני חלת ה' ותע"ג דתני כרבי יהודה ה"ל למיתני שם עשר דלי עבר ונסיב ומני ליה רבי בפלוגתא לת קא מיירי ודלי לת קא מיירי : **לרבי** יהודה נמי מעכחת לה דלי עבר ונסיב · תימה דבלת דלי עבר ונסיב נמי מעכחת לה (ד) שקידם ולת בעל לחפילו תבני דתמר בפרק בתרא דקדושין) ומיהו יהא מותר לקדשה חביב דלי מטעם שחסור לבוח עליה ול"ת לחפילו ט"י דלי היכי מעכחת לה הת ר' יהודה סבר כר"ע בפרק ד' מיתות (סנהדרין דף נג.) דלמר אין קדושין תופסין בחייבי לתוין וי"ל דלת סבר לה הס"ם כבריית דהסם חלת כמתני' דפליג עלה ועוד דעל כרחך מתני' דהכת לת סבירה להו דקתני בפ"ב (נקמן דף כ.) חיסור מלוה וחיסור קדושה חולת ולת מקיימת ולי אין קדושין תופסין בחייבי לתוין חלילה נמי לת תיבעי ול"ת בחייבי לתוין דשחר מגלן דלת סבר מתני' כרבי יהודה דחיסור מלוה וחיסור קדושה מפרש לקמן בגמ' כגון חלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה להכן הדיוט ממזרת ונתינה ליסרחל ולר"י דט"ס מתני'

ולעולם לית ליה לרבי הני כללי ובפלוגתא קמיירי · דלעולם אין חייש שמא יבא אחר ויבעלנה ויפסלנה לכהונה ואפילו בחתם-לחתן שלא היה בעולם לעולם תנא דמתני' הני פלוגתא דהא רבי חייא בכולן אני קורא בהן : **רבי ליה הני כללי** · דכל חייא הלכך לא מוקמי מתני' בפלוגתא חלת בעולם ובסוף ייבם לדברי הכל : **למו מעוסה מכיו כמדא מעכחת נה** · להכי לית ליה נקוט לה במתני' שלי תחם קורא בה להסורה זה מוסרת זה ותחותה כשהיא יבמתה מתייבמת" פיהו ב' לחיות עופלות להחייבם ותהא זו אסורה זה משום למו וכן זו על זה ומותרת לשני חלת חדא מעכחת לה או אסורה זה מוסרת זה או לחותה כשהיא יבמתה : **אי יעקב שמי לחיות נגם** · וילדה לו החתם לוי והחתם יהודה ונשא לחוכן לעוסה הכיו למו' של לוי' ומעמן נשא לעוסה הכיו למו' של יהודה: **לחותה כשהיא יבמתה** · עופלת לייבום לפני לוי ויהודה כניה מעכחת לה : **האסורה זה מוסרת זה נה מעכחת נה** · לפי שעתידין לסורות על שניהם למו של לוי' לסורה לו מעוס למו וחחותה מעוס לחחות החס"וכן ליהודה ושתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום : **ואי שמי נכריות נגם** · וילדו לו ב' בניס ונשלום ב' בניס מעכה לחרת ונפלו לפני בניהם להסורה זה מוסרת זה מעכחת לה לכל לחו לחיות ניהו ועיקר מילתיה דרבי חייא מעוס ייבום שתי לחיות נקט : **ה"ג רב הסי אמר לעולם לית ליה לר' הני כללי ובפלוגתא קא מיירי** · כלומר לא ידעינן להה דלא תני למו לעוסה לבין מעוס לבין מעוס לחה דלא מעכחת [כה] הני כללי,דלרבי ל"ע הני כללי,ולא תימא להכי סבקיה לחה מיירי בפלוגתא ,דבפלוגתא ודאי קמיירי,ומאי לית לן מות"ק[דקאמר ליה ה"ק ליה כו' : **דאסר בלעוסה מכיו** · ולא מעכחת לה בקיום לם לפני כנה ולייבום מלחיו (ומחליו : **דאי עבר ונסיב** · לת למוסה לבין ונפלה לייבום לפני כנה וליחני : **כלא דאי נמי מעכחת**·שלא עבר זה המת בניסויה: **אגם כלתו** · ועבר על דת : ואע"פ דמהדר ליה רבי ללוי כמדומה אני שתין לו מוח בקדקדו : **בדקה לוי כמתני'** · הגיהה והוסיפה למו מעוסה הבין בפשטה : **היפה למו נשואת אביו ונעמה נאחיו מאביו ומה** · לת תפסי קטנין בה שהרי חמת חב בכרתי ואחריכן לקמן לין קטנין מופסין בחייבי כריתות דברי הכל הלכך כשמת רשע זה לת נפלה זו לייבום לפני כנה דלאו חמת לת הוה ואינה פוטרת לרחה : **היתה** וצ"ע שמעון וקדשה סתם ומה כו' לו בעניו שתמר ר' יוחנן כף' המומר (קדושין דף ס.) דלפילו הן ק' מופסין ומעכחת בהן נמי לרת לרה ומיהו בפ"ג (נקמן נא: ושם ד"ה מדרבנן) ובפ"ב (נקמן יח. ושם) משמע דחמת שני מתיס גזירה לרבנן ושם תפרש ובירושלמי בריש המגרש פריך לה מחיב ר' חגיגת בשם רבי שמעון ליחני ט"ו נשים כר"ש ומשני תמן המומר לחסרה עליו (נ) הכא הוא לחסרה עליו ופי' רבינו יונתן תמן התורה לחסרה עליו ומשמעותה המת אין לה היתר להתייבם בשימות מפני שאין חיסור שבה בשום לדם חלת כתורה שחסרה עליו אבל חמת אים החיסור חלו במגרש שחם ירלה יתירה ליבם קודם שימות אחיו שמשחה ולכאי לת תני להו חלת דמו להו לפי שבידר המגרש להתירה" : **דרכתני** שם ערירות חמורות מלמו כו' · ותימה דמלי ס"ד דהכתו לעיל דייקי מסיפה וממ"נ כיון דתני לה גבי שם עריות לת לפשר למיתניה בריפא ויל דקתני ליה לגלי דה"ל למיתני בריפא ט"ו ובסיפא לת הוה ליה למיתני חלת ה' ותע"ג דתני כרבי יהודה דה"ל למיתני שם עשר דלי עבר ונסיב ומני ליה רבי בפלוגתא לת קא מיירי ודלי לת קא מיירי : **לרבי** יהודה נמי מעכחת לה דלי עבר ונסיב · תימה דבלת דלי עבר ונסיב נמי מעכחת לה (ד) שקידם ולת בעל לחפילו תבני דתמר בפרק בתרא דקדושין) ומיהו יהא מותר לקדשה חביב דלי מטעם שחסור לבוח עליה ול"ת לחפילו ט"י דלי היכי מעכחת לה הת ר' יהודה סבר כר"ע בפרק ד' מיתות (סנהדרין דף נג.) דלמר אין קדושין תופסין בחייבי לתוין וי"ל דלת סבר לה הס"ם כבריית דהסם חלת כמתני' דפליג עלה ועוד דעל כרחך מתני' דהכת לת סבירה להו דקתני בפ"ב (נקמן דף כ.) חיסור מלוה וחיסור קדושה חולת ולת מקיימת ולי אין קדושין תופסין בחייבי לתוין חלילה נמי לת תיבעי ול"ת בחייבי לתוין דשחר מגלן דלת סבר מתני' כרבי יהודה דחיסור מלוה וחיסור קדושה מפרש לקמן בגמ' כגון חלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה להכן הדיוט ממזרת ונתינה ליסרחל ולר"י דט"ס מתני'

מדרבנן עד שימות המגרש או שמת הפלוני דמייסיק אמת מתנשא לו לאחר שמתחלמן או מתגרש מזה ומלחו בניה ממזרים כדמייסיקן בהמגרש (שם דף פד.) ע"מ שלא תבעלי לפלוני שמא תבעל לו לאחר שמתחלמן או לאחר שמתגרש ובעודה מחתיו ליבא למיחם יותר מאבא ואביך מ"מ לו דקתני נמי דלי כדלמרינן לקמן קשה לייתני נמי להך וממלן דנפקא ליה מלחות חשה ניחא דלא תמי הך לחות חשה דע"מ שלא תנשאי שריא ליה בזנות וע"מ שלא תבעלי יכולה היא להתקדש לו ולא דמיא לחות חשה ובע"מ שלא תנשאי ולא תבעלי נמי לי תניא כיוצא בזה מפלוני ת"ש שריא ליה כי שמא לחחין קודם ולפני לי לא תניא שיור מ"מ לא דמי לחות חשה דהשתא בשעת נפילה הוי לחות חשה לבא בשעת נפילה היא חשה עד שתבעל לו ולפני תחשבנה חשה לית ליה כיון שמטעם חשה לית ליה לסורה ליבעי מ"מ לא דמי כיון שלם תבעל ליבם שנאסרה עליו הויא לחשה לית ליה ולא היתה חשה לחחין מטעם הלכך לא מלינו מחיי מטעם הלכך לא פטרה ומיהו למאן דנפקא ליה מולקחה כל היכא דליכא תרי ליקוחין קשה ו"ל לחע"ג דלוי חני דלי ובפלוגתא קמיירי לא חמתי' דלוי בפלוגתא דס"ל לחתנ' דמתני' כוותיה תדע דלא חני לוי במתני' דתני לוי אמן פעמים פוטרת צרתה ופעמים אינה פוטרת צרתה כיצד היתה אמן נשואת אביו ונשואת לאחיו מאביו ומת זו היא אמו שאין פוטרת צרתה היתה

(ט) (אלא) לרבי הני כללי לית ליה, דב אדא קרחינא קמיה דרב כהנא אמר משמיה דרבא לעולם אית ליה לרבי הני כללי והכי קאמ"ל אמו-אנוסת אביו, בחדא משבחת לה בתרתי לא קמשבחת לה אי יעקב:ב' אחיות אנס "אחותה שהיא יבמתה" משבחת לה "האסורה זה מותרת זה" לא משבחתי(ג) ואי ב' נכריות אנס האסורה זה מותרת זה, משבחת לה "אחותה שהיא יבמתה" לא משבחת לה רב אשי אמר לעולם: לית ליה לרבי הני כללי ובפלוגתא קמיירי ומאי כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו דקאמר ליה: ה"ק ליה מ"ט לא דייקת מתני' דמתני' ר' יהודה היא [דאסר באנוסת אביו] דקתני *ששש עריות המורות מאלו מפני שהן נשואות לאחרים צרותיהן מותרות: אמו ואשת אביו, ואחות אביו מאי אמו אילימא נשואת אביו, היינו אשת אביו אלא לאו אנוסת אביו וקתני מפני שהן נשואות לאחרים לאחרים אין לאחין לא מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא-ר' יהודה דאסר באנוסת אביו, משום הבי לא תני ליה אלא לרבינא לרב אשי: לר' יהודה נמי משבחת לה *דאי עבר ונסיב: לא קתני לא רב אשי לרב כהנא בלא דאי נמי משבחת לה: עקב אנס כלתו והוליד ממנה בן ומת [ראובן] בלא בנים ונפלה לה קמי ברה-ומיגו דאיהי אסירה צרתה נמי אסירה באחותא דהתירא קמיירי באחותא, דאיסורא לא קמיירי ואף על פי כן *בדקה לוי במתני' דתני לוי אמן פעמים פוטרת צרתה ופעמים אינה פוטרת צרתה כיצד היתה אמן נשואת אביו ונשואת לאחיו מאביו ומת זו היא אמו שאין פוטרת צרתה היתה

(ה) נמ' מת נולד ויבם מת נולד ויבם

(ו) ת"ח ליתני דלי כ"ש ותימא הלא מוכח ממקח: (ז) שם מוכחת לה ולא לה מכחת לה ולא ב': (ח) תוס' ד"ה נעולם וכו' תמכה עיין בדף הבא הוס': (ט) ר"ח לר' יהודה, וכו' מכחת לה כגון שקידש: